

- Който не ще вмѣнятъ за нищо сребро-
то, отъкъ нѣщо е за тѣхъ.
- И не ще иматъ угождение въ златото.
- (18) Но сѣ лаконетъ ще сѣкрушатъ юношитѣ,
И не ще помизватъ плодѣтъ на ложе-
ната:
- Окото имъ нѣма да пощади дѣца.
- (19) И Вавилонъ, славата на царствата,
Славната хвала на Халдеитѣ,
Ще бѣде както когато разори Богъ
Г Содомъ и Гоморрь:
- (20) Никого нѣма да се насели,
Нито ще бѣде обитаемъ въ родъ и
родъ;
Нито Аравиянитѣ ще поставятъ шатритѣ
си тамъ,
Нито овчари ще почиватъ тамъ.
- (21) Но диви котки ще почиватъ тамъ:
Качитѣ имъ ще бѣдатъ пѣния съ ри-
кающа животни;
И какилоптици ще живѣятъ тамъ,
И сатири ще ликуватъ тамъ.
- (22) И пени ще вижатъ въ палатитѣ имъ,
И чакали въ домоветѣ на наслаждение-
то;
И врѣмето му се приближава да дойде,
И днитѣ му не ще да се продължатъ.

ГЛАВА 14.

- Защото «Господь ще помилва Яковъ,
И бже избере пакъ Израиля,
И ще ги упокои въ земята имъ;
«И чужденцитѣ ще се съединятъ съ тѣхъ,
И ще се прилѣпятъ при Яковитѣ домъ.
- (2) И народитѣ ще ги зематъ «и ще ги за-
ведатъ на мѣстото имъ;
И Израилевий домъ ще ги има наследие
въ земята Господня
За раби и рабинни;
И ще плѣнятъ плѣнителитъ си,
«И ще владѣятъ надъ притѣснителитѣ
си.
- (3) И въ който денъ Господь ти упокои въ
скръбта ти,

т Гл. 14; 4, 22.
у Вят. 19; 24, 25.
Втор. 29; 23. Иер.
49; 18. 50; 40.
ф Иер. 50; 3, 39.
51; 29, 62.
х Гл. 34; 11—15.

Отк. 18; 2.
« Иер. 51; 33.
« Псал. 102; 13.
б Зах. 1; 17. 2; 12.
« Гл. 60; 4, 5, 10.

- И отъ страхѣтъ ти,
И отъ жестоката работа
Въ която бѣ ти порабощенъ.
- (4) «Еще употребилъ тази пословица противъ
Вавилонскитѣ царѣ, и ще речеше:
Какъ прѣстана насилиникътъ!
«Прѣстана бериникътъ!
- (5) Господь сѣкруши «жезлатъ на нечестиви-
тъ,
Скиптрѣтъ на владѣлитѣ.
- (6) Който поразяваше съ яростъ людитѣ
Съ непрѣстанно бленіе,
Който владичествуваше съ гнѣвъ надъ
звучитѣ,
Гонимъ е; и нѣма който да възбранива.
- (7) Всичката земя се успокоива и безмѣл-
ствува:
Възгласяватъ радостно.
- (8) «Радватъ се и елхитѣ за тебе,
Ливановитѣ кедрѣ, и думатъ:
Отъ кѣто си легналъ ти
Дървоищецъ не възлѣзе на насъ.
- (9) «Адъ отъ дождъ дойде въ движение заради
тебе
За да посрѣщне твоего идване:
Заради тебе събуди мъртвитѣ,
Всичкитѣ земни князове:
Диня отъ прѣстолитѣ имъ
Всичкитѣ царие на народитѣ.
- (10) Тѣ всички ще проговорятъ «и ще ти
рекаятъ:
И ти ли биде слабъ както ний?
Станъ ли равенъ намъ?
- (11) Велехвалението ти се снижи въ гро-
бѣтъ,
И шумѣтъ на музикалитѣ твои ор-
дия:
Черви сѣ постлани отъ долѣ ти, и
черви тя покриватъ.
- (12) «Какъ си падналъ отъ небето, ти
Сине на зората, Деннице!
Сѣкрушилъ си се на земята,
Ти който тѣкаше по народитѣ!
- (13) А ти думаше въ сърцето си:
«Ще възлѣзъ на небето,

Ефес. 2; 12, и дрг.
« Гл. 49; 22. 60; 9.
66; 20.
д Гл. 60; 14.
« Гл. 13; 19.
2; 6.
ж Отк. 18; 16.

« Псал. 125; 3.
« Гл. 55; 12.
31; 16.
и Иез. 32; 21.
« Гл. 34; 4.
« Мат. 11; 23.